

SZENTESI ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 frt 25 kr., fél évre 2 frt 50 kr., egész évre 5 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Főlebbvitt arcátlanság.

Magyarország törvényhozásában a f. hó 21-én olyan dolog történt, amely az összes alkotmányos államok parlamenti életében páratlanul áll: egy országgyűlési képviselő, Sima Ferenc, a maga különleges állását felhasználva kiállt a nyilvánosság fórumára, hogy saját sebeit feltárva, a maga anyagi érdekü ügyeiben interpelláljon két minisztert, — lekötve erre a törvényhozás idejét a ország pénzén.

Ha ebben a főlebbvitt arcátlanságban akármilyen elburkoltan is politikai tény volna, azzal nem foglalkozunk, mert politizálni nem akarunk. Ami azonban föltolakodó szemtelenség van benne, azzal igenis foglalkozni fogunk közérdekből, mert vármegyénkben közérdek az, minden tisztességes polgár érdeke, hogy hazug információt adó parlamenti interpellációkkal az ország közvéleménye előtt gy hirnevünket rossz hirbe ne keverjék és a nyilvánosság előtt lakoljon meg érte személyválogatás nélkül mindenki, aki mégis ilyen cselekedni elégg vakmerő.

A Sima Ferenc hazug inter-

pellációjának egy kis előjátéka volt itthon, Szentesen.

Erről lapunk f. évi 5-ik számában írunk, de szükséges, hogy az egyszer elmondottakat újból röviden ismertessük.

Szentesen két részvénytársulatot gründolt Sima Ferenc. A szentesi első könyvnyomda részvénytársaságot és a Sima-féle malomipar-részvénytársaságot, mely több összeházasodott a munkások és östermelők tésztakészítő szövetkezetével.

E részvénytársulatoknak bejegyzett részvényesei: Pandovics Döme, Pintér Gyula, Szánthó Lajos, Filó Tihamér dr, Burián Lajos, Dónáth István, özv. Dónáthné, mindenik 1—2 részvénnyel, a többi részvény Sima Ferenc és neje birtokában van.

Legalább így állítják és a kereskedelmi törvényszék adatai is így sorolják fel, ilyes birtoklási joggal a részvényeseket.

Szentesen régtől tudja mindenki, hogy a szentesi első könyvnyomda-részvénytársaság akkor alakult, mikor a hitelezők annyira zaklatták már a Sima Ferenc tulajdonát képezett nyomdát, hogy nem egy izben a

„Szentesi Lap” megjelenését veszélyeztetve volt.

A részvénytársulattá átgubózás hát nyilván azért történt, hogy így a hitelezők a volt tulajdonos adósságaiért az új céget ne zaklathassák.

Ugyanígy gubózott át a Sima-féle gőzmalom is egy szép napon részvénytársulattá, mert tény, hogy soha földi halandó e két gründolt részvénytársulatnak sem részvénységét sem évi zárómérlegét nem látta; ez utóbbit legfőlebb csak a kereskedelmi törvényszék, hová azt beterjeszteni kell.

Nos hát, aki a névszerint fentebb felsorolt részvényeseket ismeri, mindenki tudja, hogy itt voltaképpen hiteleszés céljából Sima Ferencnek alakult ez a két részvénytársaság, melynek úgy állami, mint községi pótdadó hátraléka, — miután ezeket soha pontosan be nem fizették, évek során több mint 3000 frtra szaporodott fel, mely összegnek csaknem felét községi pótdadó képezi.

Szentesen mindenki tudja azt is, hogy a város pénzügyei, a Sima Ferenc polgármesterének gyászos gazdalkodása folytán, teljesen elzüllesben vannak. A költségvetés ál-

TÁRCA.

Kiváncsiságból.

— Hát nem elég, hogy karhozatos könyvelmőségével eddig jutott, még tovább is akar menni ezen a lejtőn? Elza, gondolja meg mit tesz! Hiszen most elérte már, amire oly nagyon vágyott, megismerte a dalcsarnokok mosusztól fülledt levegőjét. Nem-e maga mondta, hogy csak bele akar pillantani, megakarja ismerni, hogy azután örökre elforduljon tőle...

— De hát azt csak nem veheti most már rossz néven, hogy egyszer, egyetlenegyszer pár vig órát akarok egy sambr széparában eltölteni. Tudhatja, hogy csupán kiváncsiságból — ugyanebből a kiváncsiságból, mely ime a legünnepeltebb orpheumi primadonnává tett. Hát nem bizik bennem; nem tudja, hogy azért csak a magáé vagyok, hogy szerelmem maga iránt bástyát von körülöttem mindenki előtt? No, nézzen már rám, ne legyen olyan... olyan túlszentimentális. Hiszen modern világot élünk, a melyben a bizarrságok és excentrikus stíkkik egymást érik. S aztán ha egyszer a maga kis engedelmes felesége leszek, olyan szépen, olyan nyársopolgárisan fogunk élni, hogy az én szinpadai szereplésem emléke csupán mint valami álom marad hátra.

Hogy szép, kellemetes vagy rossz álom-e, azt még nem tudom...

— Nem! Nem engedhetem, fellázad a lelkem ez ellen! Ön tudja, hogy szeretem, ön is szeret a mint mondja. Ebből én jogokat formálhatnék magamnak. Hát el tudja ön azt képzelni, hogy egy vőlegény nyugodt lélekkel nézze végig, hogy mennyasszonya egy idegen férfiú társaságában mulasson egy sambr széparában. Nem elég-e, hogy ennyit engedtem meg önnek?!

— Tudja mit? Jőjjön el maga is. Jó lesz?

— Hát gúnyt akar belőlem űzni? El tudja képzelni, hogy végig tudnék nézni egy orgiát, a melynek hősnője, kit szivem minden dobbanásával szeretek. Mindaz, a mi eddig történt, már elegendő lett volna arra, hogy elforduljak öntől. De nem tettem. Tudom, hogy a lelke szeplőtlen tiszta s gyermekes különködésből nem pedig romlottságból határozta el magát arra, ami eleinte, ha csak gondoltam is rá, majd örültté tett. Nem is kíséreltem meg többé, hogy lebeszéljem újabb szeszélyéről — mert ez is csak az; — jözen ítéletére és azután szerelmére bízom a döntést. Azt mondja, hogy szeret, nos bizonyítsa be, mondjon le örült tervéről! — Ez utolsó szavam!

Ezzel Rad Béla elrohant. Egynéhány

perc mulva hordár jött be ugyanazon az ajtón, melyen Béla távozott s egy levélkét hozott Elzának. Ez átvette, elolvasta s aztán csak annyit szolt: — Mondja meg a hadnagy úrnak, hogy rendben van.

*

Mindez a főváros „legelőkelőbb” orfeumának egyik öltözőjében történt, melyet csak rövid ideje birt Elza, vagyis ahogy most neveztek: Virond Elise. A körülrajongott, a szendességében igazó énekesnő olyan szépen csicserege adta elő esténként dalait, hogy meg a nők is, azok a középosztályhoz tartozó nők, kik férjeikkel, — vagy fiatal leányok, kik szüleikkel szokták az orpheumot látogatni s rendesen irigyelik az orpheumi divákat, sem tagadták meg tőle tapsaikat.

Elza is, csak nemrég, gyakorta látogatta szülei vel ezt az elegáns helyiséget. Atyja, a jómódú nagykereskedő semmiképpen sem találta a jó izlésbe ütközőnek, ha leányát, a fiatal 18 éves Elzát is elhozta magával; s a leány minél többször jött, annál jobban érdeklődött az előadások iránt. Kipirulva, egész figyelmét feléjük fordítva nézte a primadonnának „sikkos” mozdulatait, kik a félvilági deszkakról egyszerre ezer férfi szívet dobantják meg s hozzák vérért lázas lüktetésbe. Ő is szeretett volna így hódítani. Ez a bódító,

Jelmezes fénykép-fölvételek féláron özv. Hegedűs Vilmosnál.

landó s évekig tartott túllépése folytán adósságokba ültették el a várost és az évek legalább felében a város közpénztára olyan szorult helyzetben van, hogy a folyó kiadásokat és a tisztviselői fizetéseket is képtelen idejében teljesíteni.

A 3—4 frt adóhátralékos szegény sorsú polgárnak még feje alól is elviszik a vánkost elárverezni, hogy állampolgári és községi kötelezettségei lefizetésére szorítsák s ilyen viszonyok közt elég szemérmetlen volt, a fentvezetett grünlétségi részvénytársaságok nevében Barrián Lajos és Sima Ferenc, — akik a város mai nyomorúságos anyagi helyzetének főokozói — a városi tanácshoz, s majd a város képviselői közgyűléséhez fordulni azzal a vakmerő kéréssel, hogy a Sima Ferenc hiteligenyei kielégítésére gründlott ezen két részvénytársaság évek során át több mint 1000 firta felszaporodott községi pótdadó hátralékainak lefizetése tekintetében, a közgyűlés adjon nekik a f. évi szeptember végéig haladékokot.

Es e kérvények mellett hangulatot csinálni — a közgyűlésen felszólalt Pintér Gyula, a részvénytársulatok egyik állítólagos részvényese és a vak Simista többség törvény ellenére megszavazta a kérések teljesítését; — mely határozat azonban sem jogerőre nem emelkedett, sem végrehajtható nem volt, miután azt már másnap meg is főlbezték.

Azt írtuk erről és úgyis hittük, hogy a Pintér Gyula ez ügyben volt közgyűlési szereplése — a legnagyobb arcatlanság.

Beismerjük, hogy csalódtunk. Mert e csalódásunkat állapítja meg a tény,

hogy az ezen adóhátralékok lefizetése tekintetében a legközvetlenebbül érdekelt Sima Ferenc maga főlbevitte — ahogy ez a mesterhez illik is — az arccatlantágot egészen a magyar parlamentbe, amikor a magyar szennyesét — interpellációk formájában — mosogatni odahurcolta.

Hát Szentes város választó polgárainak bizalma azért küldte a maga képviselőjében Sima Ferencet a magyar törvényhozásba, hogy ott a fékelyeit mutogassa pusztán azért, mert erőszakkal is rossz hirbe akarja keverni Csongrádvármegye közigazgatását? És a magyar törvényhozó testületnek nincsen korbácsa, mellyel visszaverje azt, aki a maga anyagi érdekű ügyeivel hazug interpellációkban öli el az ország pénzén az ország idejét?

Mert Sima Ferenc az interpellációjában még tudatosan félre is vezette a magyar törvényhozó testületet.

Nevezetesen elhallgatta nagybőlcsen, hogy ez a két ellenzéki adóhátralékos részvénytársulat *voltaképpen csak ő maga*; nem mondta meg, hogy az adóhátralék nem egy év, de *több esztendő alatt* növekedett fel olyan halatlan magas összegre; nem mondta meg, hogy Szentes város képviselőtestületének az adóhátraléokra időhaladékos adó törvénytelen határozata nem jogerős, mert megfőlbeztetett, tehát *végre sem* hajtható; nem mondta meg azt sem, hogy az ezen adóhátralékokra egy ízben már kitűzve volt árverést, az *ő közbenjárására* függesztette fel a pénzügyminiszter; elhallgatta végül, hogy az ő általa gründlott kérdéses két

részvénytársulat anyagi viszonyai már annyira ziláltak, hogy a hátralékos adók be nem hajtása által az állam és város követelése egyaránt komolyan veszélyeztetve volna.

Hát mi erre csak azt mondjuk:

Négyszázötvenhárom országgyűlési képviselője van a magyar törvényhozásnak, de nem hisszük, hogy ezek közt még csak egyetlen egy is kerüljön, aki orcapírulás nélkül utánacsinálja azt, amit mindannyiunknak a szegénységre Szentes város orsz. képviselője: Sima Ferenc ezzel az interpellációjával megcselekedett.

Levél a háláról.

Másolat.

Gyoma, Pta Varsányháti, 1897. január 19.

Tekintetes Balogh János úrnak

Szentesen.

Kedves barátom!

Levélbeli felhívásod folytán, hogy emlékeztetem és legjobb tudomásom szerint irjam meg azon jelenetet, mely hármunk között Budapesten a becsületbíróóság ítélete után Sima Ferencz úr lakásán történt, — a következőket mondhatom el:

Közudomás szerint a Sima-Lipcsy-féle becsületbeli ügyben Lipcsy Ádám segedéi semmiképpen nem akartak Simát lovasági értelemben vett becsületlen embernek elismerni s neki elégtételt adni. Csak nagy huza-vona után mentek bele az ügy olyatén elintézésébe, hogy becsületbíróóság ítélkezék Sima párbajképessége felett s hogy kedvező ítélet esetén felük Simának elégtételt adjon.

Az ügynek mindkét fél segedéi által két ízben is történt elhalasztása után, a komoly befejezéssel kettőnkét bízott meg Sima.

Még most is felizgat a visszamenekülés, ha reá gondolok arra a rendkívül erős küzdelemre, melyet a becsületbíróóság na-

sejtelmes világ oly vonzást kezdett rá gyakorolni, szeretne volna megismerni, szeretett volna ő is ilyen fesztelenül pajkosan, sőt túlpajkosan a színpadon énekelni. Tudta, hogy előadás után az énekesnők a földszinten levő kávéházba vagy étterembe vonulnak s ott férfiak társaságában bődítő, részegítő champagne és zenészek mellett mulatnak. Micsoda pompás dolog lehet így mulatni, önfeledten, átadva magát teljesen a pillanat örömeinek.

A bohó kis leány nem tudta, hogy ennek a mulatozásnak, ennek az örökké derűs zajos életnek nagy ára van: a becsület. S ha gondolt is rá olykor, szerelmében Béla iránt, kit már a szülők is Elza jövődjének tekintettek, erősnek, végtelenül erősnek érezte magát; úgy érezte, hogy szilárdan elment tudna állni minden csábításnak. Béla, ki a leány hajlamait ismerte, aggodalommal nézett a jövő felé. Hányszor ítélte el a szülők könnyelműségét, kik ártatlan leányukat elhoztak magukkal oda, hol az élet posványának, a szemnek tetszetős, de a lelket útálattal eltöltő lápvirágai fakadnak ki csillogó, de rövid pályafutásra. De én Istenem! Hiszen így tették és teszik azt a legtöbb, ama bizonyos középosztályhoz tartozó családban. Természetes dolognak tartják, amely úgyszólván a bon-ton-hoz tartozik. Hisz csak nem lehet örökké csupán a színházba járni, szükséges

egy kis változatosság! A változás meg is történt, olyan változás, amely Elza szüleit le-sujtotta, Bétát azonban nem lepte meg.

Elza egy szép napon elhagyta a szülői házat, jelentkezett egy orpheum direktoránál s két héttel rá első csillagosa volt a társaságnak. Béla, mikor megtudta szökése után szándékát, térdre állva kérte, hogy ne tegye meg ezt a lépést, mely örvénybe fogja sodorni. De a lány váltig erősítette, hogy ő nem életpályának választotta ezt a szereplést, ez csak egy röpké epizód lesz életében. Ő csupán kíváncsi, végtelenül kíváncsi. Meg akarja ismerni, hogy e tarka világ milyen, ha nem csupán távlatból nézi az ember. Megengedte, hogy Béla ott legyen mellette mindenkor, s így, habar mindjárt első fellépése után az imádóknak egy légioja támadt, még senki sem dicsekedhetett ismeretségével. De a leány nem elégedett meg azzal a tudattal, hogy a színpadról mily varázserőt gyakorol a férfiakra. Mulatni szeretett volna, egyetlen-egyszer úgy istenigazában kitombolni magát. De hát kivel? Bélával talán? Óh, az sokkal ábrándosabb természetű, hozzáférközni senkinek sem sikerült.

Egy este azután egy kisebb számú, tisztekből álló társaság egyik daliás tagja oly konzekvensen gukerozta Elzát, kinek érnységére ezalatt már közismeretű lett s an-

nál jobban felcsigázta mindenkinek az érdeklődését, hogy ez észrevette őt. S a hadnagyoeska úgy találta, hogy tüzes pillantásait már a látszó dupla lencséi sem fogták fel, mert talalkoztak Elzáéval.

Mikor masnap Elza az öltözőbe jött, már ott várta Jelly Gida huszárhadnagya levele. Szinte igaztoltan bontotta fel, mert sejtette, hogy tőle való. Mit gondolnak: mit kért hadnagya uram abban a levélben? Semmi egyebet, mint azt, hogy Elza előadás után az ő társaságában vacsoráljon. A leány határozatlan volt. Féktelen vágya egyre űzte, de azért mégis félt Bétától. Egy pillanatra aggódvá gondolt arra, hogy egy idegen férfi társaságában lesz, egészen egyedül. De nevetéses! Erős lesznek, gondolta magában. Meg fogja mondani Jelly Gidának, hogy eddig s ne tovább. Hisz alapjában véve az egész ártatlan mulatság lesz, s ha Béla még is ellenezné, akkor akaratát ellenére is elfogadja e meghívást, melynek öntudatos módja még fokozta vágyát.

S Béla előjött, ellenezte; de ez mit sem használt. Tudjuk, hogy mikor a hordár másodsor visszajött, megkapta az üzenetet, mely csak egyetlen egy igen szócskából állott.

*

Az előadásnak vége. A közönség tó

gyon hosszú tárgyalásán az ellenfél segédei és becsületbiráival Sima érdekében meg kellett vívniuk.

Látszott a magatartásukon, hogy Sima blinde el van itélve s hogy erőncerejével a nyakat akarják szegni. Ezzel szemben, a Sima által választott becsületbirák egyike Bartha Miklós; minden esetben igazolhatni törekedett felünket, míg a másik, Bolgár Ferencz tárgyilagosan viselkedvén, nagyon aggódottam, hogy mi leszünk a gyengébb fél.

Hosszú, rendkívül heves és szenvedélyes vita közben többször ki voltál téve Gajáry provokációjának s oly élesen vagdalt oda neki, hogy kettőtök között a párbajt elkerülhetetlennek kellett tartanom. Részemről oly erősen és durván sértegettem az ellenfél segédeit, hogy Gajáry Ödön többször lehurrogott, sőt a saját biránk: Bolgár is reám szállott, hogy nyugodtabban viseljem magamat. De tehettem ez azt? mikor Sima annyira forszírozta s annyira élére állította a becsületbíroság itélkezését, hogy teljesen megvoltam győződve, hogy ha rosszul üt ki a dolog, Sima okvetlenül föbe lövi magát.

Hála az elnök, — Gróf Károlyi István rendkívül magas tekintélyének s pártatlanságának s elismerem, Kelemen Béla barátom higgadtabb magatartása s irántam még akkor is érzett és éreztetett jóindulatának, egyéb baj nem történt.

A vad és védelmi viták befejezése után visszavonultak az elnök s a becsületbirák s egy óra hosszánál tovább tartó tanácskozás után kihirdették az eredményt, melyszerint va becsületbíroság a feleknek ajánlja a lovagias elintézését.

Kelemen Béla kifizetvén a lefoglalt termék és egyéb rendelt dolgok költségeit, mi majdnem lélegzétvétél nélkül sietünk Simát a kedvező eredményről értesíteni.

Sima érthető izgatottsággal várt már reánk s belépve hevesen ragadta meg kezdetet, annyira hosszasan beszélt hozzád

háláról s mit tudom miről, hogy én már türelmetlenkedtem s téged kissé félre tolvá, erősen megráztam kezét.

Erős felindulásomban nem figyeltem arra, amit Sima mondott, arra sem emlékszem, megölelt e téged, — de hogy nem sirt, azt határozottan állíthatom.

Legtöbbször haragjában tombolni látam Simát, de sirni sohasem.

Ennyit tudok a dologról reád vonatkozólag, az engem illető rész már szomorúbb.

Sima és Lipcsey között a párbaj másnap megvívattván, a győztes Sima, egyik segéde Komjáthy Bélával gyorsan eltávozott, engem hagyván a vívómesternél zálogul.

Menésközben úgy félvállról odaszólt nekem, hogy a vívómestert fizessem ki, majd elszámol velem. Mit tehettem, az utolsó 50 frtomat odaadtam Fodor Károly úrnak s délután hazautazni akarván, elmentem pénzért Simához. Akárcsak a kínai császárhoz mentem volna!

Lakásodon találtam meg s elmondván bajomat, 20 frtot kértem útiköltségre. Nagy meglepetésemre Sima nagy phlegmával s egészen idegen arccsal röviden megjegyezte, hogy nincs pénze!

Hát akkor én hogyan utazom el? kérdém én nyajasan.

Az már a te dolgod! mondá ő.

En nem fogadtam el az általad felajánlott kölcsönt, hanem valamelyik kávéházban fogtam ismerőst, — persze olyat, aki nem velem fizetette ki gavallérügyeinek a költségét; — az adott kölcsönt.

Kedves barátom, te mint látom valamelyest érintkezésben állasz még Simával; kérlek, hozd valahogy tudomására, hogy most nagy szükségem van arra az 50 forintra, küldéné meg póstafordultával s én szívesen elfogom ismerni akár a »hála« rovatban, hogy becsületes adósom volt.

Szíves értesítésedet várva, maradtam tisztelő barátod
Tóth Kálmán s. k.

12 sorszám. (50 kros bélyeg.)
1897.

Hogy ezen másolat a Balogh János volt országgyűlési képviselő, szentesi lakos birtokában levő s általa előttem felmutatott eredetivel megegyez; tanúsítom.

Kelt Szentesen, ezernyolczszázkilencvenhetedik (1897.) évi január hó huszonkettedik (22) napján.

Díjjegyzék:

- 1) hitelesítés 50 kr.
 - 2) bélyeg 50 kr.
- Összesen: 1 frt.

Reviczky Ottó

Mint Bolyó Kálmán szentesi kir. közelegyzőnek a szegezi kir. közelegyzői kamarára által 406/894. sz. alatt kirendelt helyettese.

A hitel.

Két emberöltő mult el azóta, hogy megjelent Széchenyi István grófnak, a legnagyobb magyarnak korszakot teremtő könyve, a »Hitel«. Látnoki hatalmával a lángelme megmutatta nekünk világosan a befutandó utat, melyre lépniünk kell ha azt akarjuk, hogy kereskedelmünk, iparunk és közgazdaságunk általános fejlődésnek induljon s a kereskedelem és ipar tényezői hitelképesekké legyenek.

Abban az időben minden pangott. A levegőben volt valami, érezte minden ember a közeledő változásokat; a forradalom kitörésében meglelték azután magyarázatát. A béke idején könnyebb a munka, biztosabb a pénz, olcsóbb a megélhetés, nagyobb az általános biztonság, mint akkor, mikor a látóhatáron fellegek tornyosulnak, fellegek, melyek a fegyverek füstjéből gomolyogtak össze.

Mikor Széchenyi gróf kiadta feltűnést keltő nagy munkáját, a levegő már forrott, érezhető volt az elkerülhetetlen; és annál csodálatosabb, hogy tulajdonképpen még is a »Hitel« volt az, a mi megteremtette a hitelt.

A könyv megjelenése óta nem hiába telt el két emberöltő, mert a hitel általánosodott és, csak ma, elért ahhoz a fokhoz, a melyet Széchenyi elérni óhajtott. S két emberöltő a mint nem halványította el Széchenyi örökkön élő emlékezetét, sőt kiélesítette kör-

dult a kijaratok felé, hogy az élvezet után hazatérjen, vagy pedig a megkezdett mulatozást folytassa. Egy negyed óra mulva a földszinti kávéház és az étterem telve voltak zajos, jókedvű társaságokkal, s miáltal ezekenk mulatozása egyre hangosabb lett: Béla még mindig Elzát várta a hátulsó kapun. Már majd egy félórája, hogy vár s a leány még mindig nem jött. A szegény funak hogy összeszorult a szive, ha elképzelte, hogy Elza talán mégis engedett a meghívásnak. De hiszen ez lehetetlen. S ha mégis úgy volna, akkor ez a leány el van veszve menthetetlenül.

Mikor már belátta, hogy hiába vár: elindult szive marcangoló kinjával, hogy felkeresse Elzát, s ha másképp nem, erővel vigye el magával. De előbb hazament s magához vett egy fénylő kicsike kis szerszámot. Hatha ennek is dolga akad; ha másra nem, hát arra jó lesz, hogy az ő szenvedéseinek ves sen véget. Legelőször is a kávéháza ment, hátha itt sikerül megtudnia, hogy kivel és hol van Elza. S ezt valóban nem volt nehéz megtudnia. Mint a futó tűz, úgy terjedt el, hogy Elza ma végre belégyezett abba, hogy valakivel »en deux« vacsoráljon. még pedig egy »sambur szeparé«-ban. Szinte eseményszámba ment ez s mindenki csak erről beszélt: — Bélának keresztül nyíla lott szívé-

ben, a mit hallott. Lehetetlen, az ő Elzaja egy idegen férfitársaságban! Felrohant az emeletre, hol a »sambur szeparé«-k vannak. A folyosón ödöngő pincérsereg, úgy látszik, már elő volt készítve Béla esztleges jövetelére s így a mint meglátták, elállták útját. E percben poharak csengése és vidám csengő kacaj hallatszott ki az egyik szobából. — Ez az Elza nevéte volt. Nem bírta magát tovább türtöztetni s odarohant az ajtóhoz s a pincérsereg nagy rémületére elkezdte kegyetlenül döngetni.

— Ki merészel itt alkalmatlankodni? — kérde egy dörgő férfighang.

— Rád Béla vagyok és Elza kiaszszonyt keresem.

— Kotródjék innen, Elza kiasszony nem megy ki.

Bélának a vére megfagyott creiben; hát Elza, az ő Elzaja nem szól egy szót sem?! Hát benn marad, nem jön ki?! Légszerre elsötétül körülötte minden; jobb keze beletévedt oldalzsebébe s ott megtalálta megváltót. Kivette a kis szerszámot s egy szó, egy hang nélkül föbe lötte magát.

A pincérsereg rémületen futott össze, a lövés hallatára a kávéházból is elősietett mindenki és a hallatlan dolgot mindenféleképpen kommentálták. Azután előjött az orvos megnézte, megtapogatta, s csak any-

nyit mondott: »vége van«. Jönnek a mentők, elviszik az öngyilkost.

Odabenn a leány halotthalványan ül. Emésztő bánat fogta el egyszerre s oly végtelen, végtelen irtalatt maga előtt. — Hadnagy uram egy szót sem szolt, csak idegesen pödörgette a bajuszát; mikor aztán kint elcsendesült minden, behívta a pincért, fizetett s azt mondta Elzának: »Menjünk.« Ez maga sem tudta, hogy mit tesz és szótlanul engedelmeskedett. — A hadnagy karjába fűzte a halvány, reszkető leány karját s mentek le a kapuhoz, hol már várakozott rájuk Jelfy Gida kocsija.

Besegítette a leányt a kocsiba s a kocsinak pedig oda szolt: — Hajtsa a lakásomra.

Másnap telve voltak az újságok a mulatóban történt drámával, melynek persze nem a szegény fiú, hanem Elza lett a hősnője.

A direktor úr pedig vigan dörszölgötte kezét, mikor este az orpheum színiútg megtelet s mindenki feszületen várta Elza felléptét. Jó kis reklám volt ez az egyetlen lövés. A kuliszák mögül az öltözőkben pedig irigy mo. solylyal mondogatták egymásnak a leányok:

»Hja, Elzanak cserencséje megvan alapítva.«

S. Szirmay Zsigmond

vonala: úgy az ő munkájának, a »Hitelek is minden betűjét bearayozta s ez a mérész könyv a maga nagy gondolataival még jobban világít, mint valaha.

Emlékezzünk csak vissza a multa. Ma már panaszkodnak az óriási hitel, melyet a külföldi gyárosok posztóikban, diszmutáruikban, kiváló találmányaikban milliókra menő összegig akarnak rák ruházni. Kapunkon, nyitott sorompóinkon ezrével és ezrével hoznak be a különféle tárgyakat, melyeket itt a legbiztosabban vélnék elhelyezni. S mi a nagy bizalom, a nagy hitel alatt sokszor teljadjulunk: »Hála neked Uram Isten! de talán egy kicsit sok is a jóból!

Es hogyan volt azelőtt, a negyvennyolcas évek előtt, és mindjárt utánuk? A hitelt akkor Magyarországon úgy szólva csak hírből ismerték.

Mily kereskedőnek kellett lennie, annak a ki külföldről néhány lada importált árut kaphatott! Milyen szennzációt keltett, ha például egy magyar cégnek Párisból érkezett küldemény!

Es ma az általános hitel folytan oda jutottunk, hogy a hazai ipar nem bírja ki a versenyt a külföldi államokkal; félünk, hogy a külföldről importált áruk mellett, óriási halmozatunkal fogva, nem tudjuk elhelyezni a saját ipari cikkeinket és éppen most vitatkozunk, tanakodunk azon, hogy nem volna e jó a külföldi áruk beözönlése ellen becsukni az örökké nyitva álló vásárcsopót.

De jobb, hogy így van. Jobb ha a külföldi gyáros szívesen tukmalja reánk legelőbbször nem értéketlen és kiválóan versenyképes árukat, mintsem veszedelmesebb mértékben pangana a hitel és szükségost szenvednének oly tárgyakkban, melyekkel most bizony tulságig el vagyunk látva, elhalmozva.

De nem csak ez a körülmény jellemzi hitelképességünk nagyságát. Talán még fényesebben jelzi az a körülmény, hogy a külföld nem csak áruival, nem csak gyártmányával gravitál ide, hanem tőkével, pénzzel is.

Ugyanis mit látunk! Mit tapasztalhatunk egy két évtized óta? A magyar pénzvizonyok örvedetes javulását, a magyar pénz értékének folytonos növekedését, melynek következtében a közzgazdasági viszonyokban is egészséges állapot uralkodik s ez csodáit ide a külföldiek fölösleges tőkéjét. Hany, a magyar közzgazdaság szempontjából megbecsülhetetlen értékű hazai új iparvállalat, részvényszerűsággal közzönheti létjétét a külföldi tőkének, annak, hogy idegenek a milliókat magyar részvénytárcák bevasárlására és új magyar vállalatok partfogására fordítják. — Nem a legfényesebben jellemzi ez a hitelképességünk és a külföldnek belénk helyezett bizalmát?

Igyekezünk tehát úgy, hogy ezzel vissza ne éljünk. Az ország kereskedőihöz és iparosaihoz intezzük e megdondolt szavakat. Vigyazniok kell kereskedőinknek és iparosainknak arra, hogy az önként kinálkozó hitelt ne tulságos mértékben vegyék igénybe, bár erre a hiteladó hajlandó volna is; hanem csak addig bocsátkozzék a hitel igénybevételebe, míg az neki kamatokat hoz. Felesleges áru, melyen egyhamar túl nem adhatni s csak helyet foglal el az üzletekben, holt tőkéket képezve a mely nem kamatoz; megölje a kereskedők biztos alapjának és jólétének, bármily hosszú is az a terminus, amikor az áru pénzértékének kifizetését ki-tűzték. Az üzlet áruinak folytan változniok kell: ne legyen kereskedő ebben az országban, a ki divatját multa árut gyűjt az öszerekek számára. A hitel igénybe vétele történjék mértékkel és okosan. Gondoljanak arra a kik igénybe veszik, hogy ez a hitel nem egyből, mint a bizalom folytan kezelésül reájuk bizott tőke, melyet visszaélőnek nem szabad és kiki csak annyit tőkét vállalon el, a mekkorát gyümöleszőleg bír kezelni.

Mert valljuk be azt is, hogy a kereskedőknek bizony nagy százalékka mond csődöt évente vagy legalább is fizetéképtelenné lesz. S mi ennek oka leginkább? Nyugodt lélekkel állithatjuk, hogy legelőbbször az

ismeretlen, okatlan gazdalkodás, az a mely leginkább a hitel igénybevetelésben nyilvánul.

Pedig a hitel veszedelmes fegyver is egyúttal, melyel nem szabad játszani. A hitelképesség gazdagra teheti számtalan derek iparosainkat, kereskedőinket, viszont a hitel tönkre és koldusokká tehet csinos tőkével bíró cégeket. Attól függ, miként és meddig vesszük igénybe azt.

Epp azért még egyrészt örüjünk, hogy a nagy Széchenyi alma ily szép valóra vált, legyünk óvatosak, nehogy elveszítsük labaink alól a talajt. Mert ha azt elveszítjük, akkor kész a veszedele: a pangás megszűnteti évtizedek üdvös munkáját és alkotását, hatalmasan megrendíti azt a mire nemzetünknek feltétlenül szükségese van: az általánossá vált hitelképességet.

Ha pedig ez bekövetkeznék, az ország el volna zárva a közzgazdasági előrehaladástól és a jólétől.

Ujdonságok.

Szentes, 1897. január 24.

— **Megyebizottsági tagválasztások.** A f. hó 19-én volt megyebizottsági tagválasztásokról, — mely alkalommal 13 új törvényhat. bizotts. tagot választottak 6 községben, — most már teljes és kimerítő tudósításaink vannak, melyek alapján határozottan konstatalhatjuk, hogy e választásokkal a megyepárt még inkább megerősödött, mert a 13 új megyebizottsági tag közül 8 egész határozottan megyepárti. Azokon kívül, akiknek megválasztásáról már lapunk előző számban hírt adtunk, megválasztattak még: Kisteleken Városy Gyula ellenléki; Horgoson id. Huzsvár Mihály, ifj. Vass Imre és Pákolicz János, kiknek mely párthoz tartozásáról bizonyosat nem tudunk; Dorosmán Búrgér Zsigmond megyepárti és Csanyon Dcmjén Géza, Ambruzs István, Tápai Gábor és Hevesi Balázs megyepártiak. Természetes ezzel szemben, hogy a Szentesi Lap e. évi 10-ik számanak az a híre, mintha e választások — Csongrádot kivéve — mindenütt az ellenzék győzelmével végződtek volna, nem egyéb, ez újság egyik nem is oly ritka hazugságainal.

— **Közzgazgatási vizsgálat.** Csató Zsigmond dr. alispán a tegnapi napon kezdte meg Szentes város közzgaztatása és házartása ügykezelésében a hivatalos vizsgálatot. Az alispán a tegnapi napon az adóhivaltal és adópénztárt vizsgálta meg.

— **A főgimnázium átadása.** Geresy Kálmán Debreczn tankerületi főigazgató a f. hó 22-én este Szentesre érkezett, hogy a főgimnáziumot leltár szerint átvegye a városból az állam tulajdonába. Az átadás tegnap egész nap foglalkoztatta a főigazgatót és a város kiküldöttéit.

— **Az állatorvosi intézmény államosítása.** A földmivelésügyi minisztériumban hírszerint a hatósági állatorvosok államosításának eszméjével foglalkoznak. A tervezet szerint államosítatnának az összes városi és megyei állatorvosok s a megyékben a szervezet egyöntetűen úgy vitetnék keresztül, hogy minden megyében volna egy megyei állatorvos és jaronskint ennek felügyelete alatt egy-egy járási állatorvos. A földmivelésügyi minisztérium iniciatívájából most minden megyében összejárak az állatorvosokat, kik a sajátkezüleg kitöltött iverken nyugdíjgyényüket s a közzszolgálatban eltöltött éveiket is tartoznak megjelölni. A reform, hírszerint, már 1898. január 1-én életbe lép.

— **A királyi adópénztár célszerűtlen és**

kényelmetlen elhelyezéséről sűrűn érkeznek mostanában hozzánk panaszok azok részéről, akik foglalkozásuknál fogva, — mint ügyvédek, palinkafőzők stb., gyakrabban kénytelenek az adópénztárt felkeresni. Magunknak is több ízben kellemetlen volt a városi központ minden forgalmán kívül, jó messze kieső ezt a hivatalt, illetékfizetés végett felkeresni és személyesen győződünk meg minden alkalommal nem csupan arról, hogy a helyiségek alig felelnek meg e fontos hivatal feltételeinek, de különösen így téli sárvíz idején egész kis gyalogútas-számba is megy az odajutás, ami nemcsak kellemetlen a közzségére, de azofenül időrből is. Epp ezért felhívjuk a közzség jogos panaszaira az illetékes pénzügyigazgatóság figyelmét azzal, hogy — közérdekből e bajon lehetőleg mielőbb segítsen.

— **A főispán afförje.** A Sima Ferenc hazug parlamenti interpellációjába Ivánka Oszkar közbekiaított, hogy: »... ha hitvány csakugyan; csak nem védi a gazembereket!«, amivel elnöki rendreutasítást és Gajary Ödönnek azt a ríposztját vonta magára, hogy — majd elválik, helyt áll-e masutt azért, a mit mondott? — Mint a fővárosi lapok írják, Ivánka a közzbeszólásáért Vádnay Andor dr. főispán nevében megbízottai, Török József gróf főispán és Pulszky Ágost orsz. képviselő elégtételadására hívták fel. Ivánka a maga részéről Rohonczy Gedeon és Főrszter Ottó orsz. képviselőket kérte fel segédekül, akik tegnap tárgyalta Vádnay főispán megbízottáival, felük nevében kijelentvén, hogy közbekiaítása általánosságban volt tartva és Ivánkának nem is volt gondolatában Vádnayt sérteni akarni. A segédek erről ily szellemben együttesen jegyzőkönyvet is vettek fel, befejezettek jelentvén ki ezzel az affért.

— **Járásbíróágunk érték-és ügyforgalma.** A szentesi kir. járásbíróág bizonyosan a legforgalmasabbak egyike az országban, mert dacára, hogy rövid ideje szaporították ügydial abíróinak a számat, kijut mindeniknek a munka bőségesen az évről évre rohamosan emelkedő ügyforgalom sokaságából. A bíróság mut évi munkásságát világítják meg ügyforgalmának következő statisztikai adatai: a polgári íktatóba érkezett 14770 gyszam, bűnügyibe 4831, telekknönyibe 5941 s az elnöki íktatóba 792; összesen tehát 26384 gyszam. A telekknöny értékforgalma 1896-ban volt, 1372 birtokváltozással 1.581.505 frt 17 kr. Birtokot leterheltek 1245 esetben, 644.638 frt 23 kr. összeggel; kitáblázott adósság 1034 esetben 1.738.199 frt 35 kr. Végrehajtsi jog feljegyeztetett 166 esetben 192.318 frt 44 kr erejéig; teherátulhazas volt 31 esetben 119.090 frt 44 krral. Az összes terhek évi annuitása pedig 48.376 frt.

— **Tömörkény helypénzszedési joga.** Tömörkény község helypénzszedési jogra kért engedélyt a kereskedelemügyi minisztériótól, kihez a községnek helypénzszedési tarifával kapcsolatos kérvényét a vármegye pártolóan terjesztette fel. A kereskedelemügyi miniszter most visszakulde az ügyiratokat a vármegyéhez azzal, hogy a helypénzszedési szabályrendeletben és tarifán a község bizonyos — megsabott módosításokat eszközöljön és majdan a módosított szabályrendeletet terjeszse fel újból jóváhagyás végett.

— **Borjűdíjazás.** A csongradmegyei gazdasági egyesület, mint erről már egyszer hírt adtunk, a f. hó 30-an, a szentesi országos vásár alkalmából borjűdíjazást rendez, a külső vasártéren levő czédulához mellett kijeioit területen, minden nemű, 1 évesnél nem idősebb borjúk felvezetésével. A borjűdíjazás délelőtt

10 óraker kezdődik. Az első nyertes borjú 1 drb 20 koronás, a második és a 3-ik pedig 1—1 drb 10 koronás aranyat kap jutalomdíjképen. A tulajdonosok tartoznak a bejelentést a gazdasági egyelet titkári hivatalában, legkésőbb január 29-én délután 5 óráig megtenni és az alkalommal igazolni, hogy ők maguk csongrágmegyey lakosok, a versenyre vitt borjú pedig a saját nevelésük.

— **A bál halottja.** A csongrádi Práger-féle korcsmában nagy bál állott két év előtt, május 25-én este. Vigadtak szépen, csak éppen a Lestyi Sándor, meg a Fodor Lajos legények szólalkoztak össze. Előbb a szó jarta, azután az ököl, végül pedig a kés. Ezt a kést Fodor a csizmaszárából vette elő s olyképz szúrta meg vele Lestyi Sándort, hogy az vérborbulva esett össze, pár hét múlva pedig meg is halt. Ebben az ügyben tartott a folyó hó 20-án végtárgyalást a szegedi fenyítő törvényszék és a vádlottat, erős felindulásban elkövetett halál okozó súlyos testi sértésért egy évi és hat hónapi börtönrre ítélte. A védő és az ügyész egyaránt felebeztek az ítélet ellen.

— **A nőgyelet álarcos bálja** tegnap este zajlott le a kaszinó termeiben. Nem is annyira álarcos, mint inkább jelmezben bál volt ez, mert a legtöbben jelmezben s álarc nélkül jelentek meg, de aztán egyébként olyan sikerült kis mulatság kerekedett, hogy akik benne résztvettek, sokáig kedves emlékeztükben fog élni a színpompás, tarka kép és az a családias fesztelenség, mely e vigalmat kitüntette. Bohókás, humoros alakokban se volt kiünonen hiány, akik a közönséget jóízű mókakkal mulattatták és a jókedv olyan általánossá vált, hogy a hajnal hasadása meg együtt, vég mulatozásban találta az évad első ittvaló elítbáljának előkelő közönségét.

— **A csendzavaró.** Buzi István rendőr a f. hó 23-án jelentést tett a kapitányságnál, hogy a f. hó 21-én esti 7 óra tájt, mikor piaci posztos volt, Szabó János III. tizedbeli atyafit a nagyvendéglőből kilökték az utcára, melynek csendjét aztán a kialakított éktelen lármaával felverte. Ö erre figyelmeztette Szabó, hogy menjen haza békén, de az nem csak, hogy nem engedelmkedett, hanem még durván szidalmazta is. Ekkor Balogh István rendőrbiztos jött arra, a ki parancsot adott, hogy kísérje be a garázdalkodót, de Szabó ennek is ellenszegült és csak mikor még két társát segítségül hivat, voltak képesek a rendőrséget gyalogatosan szidalmazó utcai csendzavarót bekisérni.

— **Kaszinói közgyűlés.** A kaszinó-egylet ma délután 5 óraker tartja rendes tisztújító éves közgyűlését a saját helyiségében. E közgyűlésen való minél tömegesebb megjelenésre hívjuk fel ezúton az egyleti tagok figyelmét.

— **Veszedelmes szomszéd.** Két szentesi gazda állott egymással szemben a f. hó 19-én a szegedi bíróság előtt: Árvai Imre és Dögei Mihály, akik rövid barátság után valami csekélység fölött összecivakodtak, s bár mint szomszédok egymásra lettek volna utvalva, folyton azon törték a fejüket, miképp ártsanak egymásnak. Árvai Imre egyszer megragadta az alkalmat, hogy ellenfelének a sárba rántsa a becsületét. Ugyanis azt tapasztalta, hogy kevés búzájából éj idején lopkodják a keresztek. Éjjel kiment földjére, mely Dögei Mihály földjével éppen határos, hogy meglesse a tettest. Szerencsétlenségére!

a szomszédja: Dögei Mihály éppen a dinyenyeföldjén dolgozgatott. Árvai kapott az alkalmon, hogy szomszédjára foghassa a lopást s Dögeit, ki földjében csöndesen dolgozgatott, megtámadta. mintha tetten érte volna. Segítségért kiáltott a csösznek, akivel lakásába kísértette, kezét-lábát hátrekötötte s míg a csendőrségnél járt, hajnalig a házában őriztette az ártatlan embert. A törvényszék Árvait személyes szabadság megsértése miatt 14 napi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre, Sándor József csösz pedig, mint bünrészt 10 forint pénzbüntetésre ítélte.

— **Dalestély.** A szentesi ref. tanítók énekkara, a legutóbbi ünnepeken vele együtt templomi karban működött női karral, február 20-ra dalestély rendezését. tervezi a Kass-szálló nagytermében, mely alkalommal régi magyar dalokat adnának elő. Lesz ezenkívül a műsoron felolvasás, vig és komoly szavalat, végeztül pedig egy kis parázs tánc is, amivel a tanítók a női karnak kívánnak kedvezni. Az estély műsorát legközelebb közreadjuk. Egyelőre csak felhívni kívántuk rá a közönség figyelmét.

— **Megszűnt jóságveszedelem.** Szeged város előjárósága arról értesíti hivatalosan rendőrségünket, hogy ott a sertésorbánc veszedelme teljesen megszűnt. Szentesen is megszűnt már a sertésvesz, dacára ennek azonban aligha lesz lehetséges, a f. hó 30-án kezdődő orsz. vásárunkra még szabadá tenni a sertésfelhajtást, mert a veszedelem megszűntét hivatalosan csak a kerületi állatorvos állapíthatja meg és mondhatja ki; az pedig ez ideig még nem jött el Szentesre.

— **Farsangi krónika.** A kaszinó-egylet február 13-iki táncvigalmának meghívót már szétküldték és ezúttal jólag felhívjuk mindazok figyelmét, kik elnézésből meghívót talán nem kaptak, de arra igényt tartanak, hogy az iránt bizalommal forduljanak a rendezőség bármelyik tagjához, aki az akaraton kívül esett tévedést készségesen hozza helyre. A kaszinóban, az előjelek után ítélve, e farsangi évad leglátogatottabb mulatsága lesz. — A szentesi munkás-ifjúság a f. hó 30-án tart általános munkásbálat az I. 48-as népkör helyiségében, 50 kros belépődíjjal. — Az iparos-íljak önképzőkörének táncvigalma pedig, saját könyvtára javára, február 6-án lesz, a Kass-szálló termeiben.

— **Táncitanítás.** Bajtárs Bertalan táncitanító Nagy-Kőrösről, a jövő hét folyamán Szentesre szándékozik jönni, hogy itt tánciskola kurzust nyisson. Tekintettel arra, hogy Szentesen néhány év óta alig volt számottevő táncitanító és a ma felserdülő nemzedék így még alig is részesült megfelelő táncoktatásban. — Bajtárs úr érkezésére azzal hívjuk fel a szülők figyelmét, hogy a kínalkozó alkalmat ezúttal el ne mulasszák.

— **Vásár.** O-Pécskán, a szentesi téli országos vásárral egy időben, a f. hó 30-án, 31-én és február 1-én lesz az idei téli orsz. vásár megtartva.

— **Cibamay hercegnő ajándéka.** A Rémi szállodához közel eső Sternberg Armin Testvérek hangszerüzletének kirkatában meglátott a híressé lett hercegnő egy 6000 frtos Maggini-hegedűt, melyet felhozott magának a szállodába, hogy azzal szerelmes Rigóját meglepje, mert — mint mondá, — az ő Jancsija nagyon szereti a változatosságot a hegedűkben.

* **Köhöges,** rekedtség és elnyalkosodásnál, a torok és a légvezési szervek minden zavarainál, melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kitünő hatású mellpszállitait. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, min-

den gyógyszerüzletben és nevezetesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fia! Nádor gyógyszerüzlet Budapest Váci-körút 17.

* **Bál-szezon.** Hogy érdekes, chic-es újdonságokban milyen gazdag az idei bál-szezon, látható Girardi József elismert legelsőrangú confectio- és divatárú-üzletében (Budapest, Koronaherceg utca 1.) hol különösen leányoknak igazó szép könnyű báli ruhák, illusió- és gazeből, ugyiszintem remek nehezebb toilletek lady patroncsneknek, olcsó áron készülnék. A Girardi cég megszerezte a legszebb párisi modelleket, báli belépők, az előkelő világ a kiválóan izléses, gyönyörű minták nyomán számos megrendelést tett.

* **T. olvasóinknak** ajánljuk Ehrenreud és Fuchs Testvérek gazdag bútorraktárát (Budapest, Teréz-körút 8. alapított 1871 ben) ahol úgy készpénzen, mint megbízható vagyoni viszonyok közt levők, részletfizetésre is vásárolhatnak, mindennemű bútort, képet, tükröt, egyáltalán egész lakberendezéseket a legutányosabb feltételek mellett. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik felejthetlen Emma leányunk végzettségételenl megjelentek s ez által mértetlen fájdalomkat enyhíteni szivesek voltak, — ezúton is fogadják legőszintébb köszönetünk nyilvánítását.

Szentes, 1897. január 21.

Tóth Lajos és neje.

Elszámolás.

A táncedvelő ifjúság bálja alkalomkor bevétel volt: jegyekből 105 frt, fölülfizetésekből 6 frt 75 kr., összesen 111 frt 75 kr.; kiadás 101 frt 75 kr.; tiszta bevétel 10 frt, mely összeget fele részben a szentesi Kossuth-szobor, felérésben a kereskedő-íljak egyletének könyvtára javára adták.

Fölülfizettek: Banyai József, özv. Boros Mihályné, H. Szabó Lajos, H. Szabó Ferenc, Szathmáry Károly és Purjesz Henrik 1—1 frtot, Debreceni Lajos 40 krt, Czegléd Fülöpné 25 krt, melyért fogadják szives köszönetünket.

A rendezőség.

Irodalom.

120,000 forintot akartak kicsalni a nezsideri adóhivataltól. Istenem, ha meggondoljuk, hogy ezzel az összeggel 20,000 példányra lehetne egész évrre előfizetni a »Képes Családi Lapok«-ból. Hanem ennek a 20,000 előfizetőnek meg egyenkint 80 krrát kellene beküldeni és 4 regényt kapna ajándéku — ez 20,000 példánynál 80,000 regény volna! De megvagyunk róla győződve, hogy a Képes Családi Lapok, e minden tekintetben kiváló képes szépirodalmi hetilap meg ily nagy számu előfizető tabor igényeinek is meg tudna felelni. Ugyan próbáljuk meg, igazunk van-e?! Hisz könnyen megtehetjük ha egész évrre 6 frtot, félévrre 3 frtot és negyedévrre 1 frt 50 krt küldünk a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatalába (Budapest, V., Váci-körút 42.) Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal.

A »Vasárnapi Újság« január 17-iki száma, mely 19 képpel illusztrálva jelent meg, Petőfinek öt eddig ismeretlen ifjúkori költeményét közli. A költeményeket Baróti Lajosnak, a Pétőfine vonatkozó relliquiak kutatójának magyarázata kíséri. E szam egy másik nagyobb közleményben a magyar posta, távirtda és telefon tüzetes ismertetését kezdi meg, az elnök-igazgató Szalay Péter arcképével és 9 képpel a budapesti fopostáról. A többi közleményei között vannak: Regénytár: »Az asztalos családja.« Elbeszélés. Irta Jókai Mór. (R. Hirsch Nelli rajzaival.) — »Az úszó sziget.« Verne Gyula új regénye (az eredeti francia kiadás rajzaival.) — »Egy régi magyar főúr és udvara.« — »A köd« (képek-

kel, fényképek, Hány Gyula és Dörre Tivadar rajzi után). — »Egy öreg tanár jubileuma.« (Léderer Ábrahám arcképe). — »Párisi divatlevél« (divatképpel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, rendes heti rovatok.

A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyeddévre 2 forint, a »Politikai Ujdonságokkal« együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV., egyetem ú. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Néplap«, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre csak 1 ft 20 kr.

KÖZGAZDASÁG.

A nemzetközi gabonapiac és a votések.
Az egész világon, kivált azonban a nemzetközi gabona-főpiacokon az árhullámzás állandóan kedvező. Az amerikai piacok épp oly szilárdak, mint az európaik, nem számítva a kelet-indiai gabonapiacok ármozgalmait, a hol ma már az inség miatt a búza ára jelentősen magasabban jegyeztetik, mint akár Budapesten vagy Bécsben. Argentínában és Ausztráliában is folytonos az erőmelkedés, jelül annak, hogy a készletek arémek megcsappantak s a jövőbeli terméskilátások korántsem oly kitünők, a mint azt eleint remélni lehetett. Napaság már mindenki tisztában van azzal, hogy az őszi gabonával bevett terület sehol sem emelkedett; az őszi ritka helyen volt kedvező a munkálatok befejezésére, ennél fogva nem egy allamban a remélnél kevesebb őszi gabona jutott a földbe. Minthogy pedig a decemberi és januári időjárás kivétel nélkül enyhe s e miatt az őszi túlerősen is bokosodtak: attól lehet tartani, hogy az utótagyok káros következmények nélkül nem maradnak. A gabonaüzlet szilárd helyzete tehát magyarazatát leli a csekély készletekben és az időjárásban. A hozatalok nem jelentékenyek, sőt egyik-másik helyen határozottan csekélyek. Az orosz birodalomból a gabonakivétel, szemben 1895—96-tal határozottan csökkent. Amerikából a gabonakivétel emelkedett, de ez az emelkedés csak az első félévben mutatkozott. Romániában, Bulgáriában és Szerbiában az ősszel minden felesleges gabonát mozgósítottak: következik tehát ebből az, hogy ott sincsen már számottevő készlet. Magyarország búzafeleslegének nagy részét szintén értékesítette már, tehát hazánkban sem lehet jelentékeny mennyiségben búzát és lisztet kivinni. Figyelembe véve azt, hogy egyetlen egy bevételre szoruló állam sem latta el magát oly bőven gabonával, hogy a tavaszig megérje minden újabb szállítmány nélkül és mert a korán arató államok termésfeleslege (kivéve Argentiniát) igen csekély, egész biztosra lehet venni, hogy a nemzetközi gabonapiacokon az árhullámzás továbbra is azt az irányt fogja követni, a melyen most halad.

Népesedési mozgalom.

(1897. január 16 - 23-ig.)

Születtek: Szabó Eszter Lidia, Tóth Mária Julianna, Seres Dezső, Sipos Franciska, Gágyor Imre, Takacs Mihály, Ecséri János, Madarasi Pap Imre, Nótári halva született leány, Nótári Mária (ikrek), Friedman Andras, Török Imre, Radó Imre, Keresztúri Zsigmond, Grecsó Franciska, Szabó Etelka, Csendes József, Berényi Erzsébet.

Elhaltak: Székely Zsigmond, 61 éves, brighthör; Tarján István, 3 éves, tüdőböl; Bubori Pál, 3 éves, tüdőhurut; Paszti Tóth József 52 éves, szivultengés; Egertő Eszter, 16 napos, születési gyengeség; Fekete-Nagy István János, 30 napos, ranggörcs; Füsti Molnár Sara, 78 éves, tüdőgümőkör; Polgár Eszter, 49 éves, tüdőgümőkör; Nagy Mária, 15 éves, vérhanyás; Tóth Emma, 13 éves, hasi hagymáz; Sarkadi Erzsébet, 2 hónapos, bélhurut; Székely József, 15 napos, születési gyengeség; Makai Kis Balint, 57 éves, agyszélhűdés; Varga Terézia, 1 hónapos, ranggörcs; Erdei Imre Mihály, 1 hónapos, ranggörcs; Ecséri Erzsébet, 72 éves, végelgyengülés.

Házasságok kötöttek: Lengyel György Horváth Julianna, Fábian Nagy András Baranyi Mária, Bészörményi István Boldogh Terézia, Nagy Ignác Boldizsár Anna, Aradi Ignác Hegedűs Tóth Mária Terézia, Demeter Pál Nagy Erzsébet, Marton Gábor Kázmér Terézia, Forgó Pál Vecseri Klára, Kása Balint Molnár Mária, Székely Antal Lóli Lidia, Fazekas Sándor Csák Zsuzsanna, Virágos Kis Imre Togyeriska Anna, Csernus Lukács László Kovács Erzsébet Luiza, Tályai Balint Mészáros Borbála, Orosz Balint Kürti Szabó Erzsébet, Berényi Gyergely Kálmán Lidia, Keresztes József Szarvadi Juszina, Bucsan Pál Szani Mária, Debreczenyi József Berényi Julianna.

Nyilttér. *)

Dr. Mikecz Ödön ügyvéd

a Zsoldos Ferenc I. t. 314. sz. alatti kispiazi házában

ügyvédi irodát

nyitott. 3—3

Laptalajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. MATÉFFY FERENC
Társ-szerkesztő: BÁNFALVI LAJOS.

Ház eladás.

A Szentesen, Kossuth-tér és utcában I. t. 243. sz. a. fekvő, 12 bolti helyiséget, lakást, kamarákat magában foglaló nagy udvarú ház, közbenjárók kizárásával eladó. Bővebben értekezhetni Budapesten, Deák-útca. 12. sz. a. alólírott nál.

3—1

Haris Pál.

5319/1896. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírótság mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy **A szentesi hitelszövetkezet végrehajtónak Bihari György és társai** végrehajtást szenvedő elleni 200 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírótság területén levő Szegvár község területén fekvő a szegvári 2592 sztjkben A $\frac{1}{2}$ 1796. b. r. sz. alatt foglalt 1100 nszög sápi legelő, haz és malomból Bihari Jánost illető $\frac{1}{2}$ -od része, s illetve a végrehajtási törvény 156. §-ánál fogva az egész ingatlanra o. é. 168 ftban, továbbá a szegvári 1132 sztjkben A $\frac{1}{2}$ 4267. rsz. alatt foglalt 1404 nszög kaposztásból Bihari Jánost illető $\frac{1}{2}$ része s illetve a végrehajtási törvény 156. §-ánál fogva az egész ingatlanra 103 ftban, továbbá a szegvári 3250. sztjk. A $\frac{1}{2}$ 1141. a. d. r. rsz. alatt foglalt ingatlanból Szabó Jánost illető fele részre és C. 1—3. alatti szolgálmi jog fentartásával lett o. é. 743 ftban az árverést ezennel megállapított kikéltési arban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 27-ik napján d. e. 9 órákor Szegvár község székhelyületében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési aron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsáranak 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolymmal számított és az 1881. évi november hó 1. é. 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-tékképes értékpapirban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. c. 170. §-a ér-telmében a banatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Szentesen, a kir. bírótság tkvi hatóságánál, 1896. évi nov. 30.

KATKICS, kir. aljbíró.

Hirdetmény.

Alólírottak van szerencsénk a t. c. adózó közönség tudomására juttatni, miszerint a bor-, sör-, hús-, cukor-fogyasztási és szeszes ital-mérési adóirodánkat, valamint készletben levő pálinka-raktárunkat I. t. 235. h. sz. a. **Kohn Gábor-féle házba** tettük át.

Együttal vagyunk bátrak a t. c. fogyasztó közönség figyelmét felhívni azon körülményre, hogy pálinka-raktárunkat, ugymint: **cognac, rum,** tiszta, **szilva, törköly, seprő** és legfinomabb **liköröket** tetelesen gyarapítottuk; továbbá ajánljuk nagy készletben levő legjobb minőségű **kerti és hegyi borainkat**, melyeket mérsékelt árban, mennyiségre való tekintet nélkül, áruba bocsátunk.

Szentesen, 1897. január hóban.

teljes tisztelettel:

Ádám Ignác és fia.

Pénzkölcsön

birtokokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra elsőhelyű betáblázásra 40 évre $4\frac{1}{2}$ százalékra, 50 évre 4 százalékra, 2 ik és 3-ik helyű betáblázásra 6 százalékra.

P É N Z T

Váltókra 5—6 százalékra 10.000 forint gyorsan és discretio mellett szerez, — valamint drága adósságokat convertál, — ugyszintén váltókat leszámitoltat.

10—1

Schwarz Márton,
BDDAPEST, Dob-útca 69. sz.

Kitünő referenciákkal szolgálhatok.

Gombos József

Verner-féle házának két része két külön portával eladó.

Alapítva 1863-ban.

Világhírűek
a jutalommal kitüntetett saját gyártmányú
kézi-harmónikái
Trimmel N. Jánosnak
Bécs,
VII/3. Kaiserstr. 74.
Nagy raktára mindenféle
hangszereknek!

Hegedűk, oterárk, fütök, oocarinak, szájharmónikák stb. stb.
Svájci zenélő acéljátékszerek, hangban felülmúlhatlanok, zenélő albumok, poharak, stb. stb.
Mintakönyv ingyen és bérmentve.

LEGLICSBÓB KÖNYVNYOMDA

A

„SZENTES és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA!

FOLYÓIRATOK
KÖNYVEK
ZÁRMÉRLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVÁNYOK

Névjegyek
kőnyomatos — — 50 krtól
aranyozással — — 1 fttől
fűzője 100 darab

Kezesleteli
Ejegyzési kártyák
100 darab

Menyegzői
Báli meghívók, Tánczrendek
Diszokmányok
Szalag-aranyozás

Diszmunkák
több színnyomásban is

RAKTÁRON:
ÜGYVEDI
NYOMTATVÁNYOK
KÖTELEZVÉNYEK
ADÓINTŐ.
C Z É D U L Á K
JUTÁNYOS ÁRBAN

S Z Á M L Á K
LEVÉLPAPIROK ÉS
BORITÉKOK
J E G Y Z É K E K
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

GYÁSZJELENTÉSEK

GYÁSZSZEGÉLYŰ
NÉVJEGYEK

„SZENTES és VIDÉKE”

SZERKESZTŐSÉGE és HIRLAPKIADÓHIVATALA
(SONNENFELD SÁMUEL UR HÁZÁBAN) I. T. 306. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEKET
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.

